

**UCHWAŁA NR VIII/63/2024
RADY MIASTA PRUSZCZ GDAŃSKI**

z dnia 15 listopada 2024 r.

w sprawie przyjęcia „Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej oraz Ochrony Ofiar Przemocy Domowej na lata 2024 - 2030 dla miasta Pruszcz Gdański”

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 1465) oraz art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 424, poz. 834) Rada Miasta uchwała, co następuje:

- § 1.** Przyjmuje się Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej oraz Ochrony Ofiar Przemocy Domowej na lata 2024 – 2030 dla miasta Pruszcz Gdański, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.
- § 2.** Traci moc uchwała Nr L/503/2022 Rady Miasta Pruszcz Gdański z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie przyjęcia Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2023 - 2027 dla miasta Pruszcz Gdański.
- § 3.** Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Pruszcza Gdańskiego.
- § 4.** Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady
Miasta

Małgorzata Czarnecka
- Szafrńska

**PROGRAM PRZECIWDZIAŁANIA
PRZEMOCY DOMOWEJ ORAZ OCHRONY
OFIAR PRZEMOCY DOMOWEJ
NA LATA 2024 – 2030
DLA MIASTA PRUSZCZ GDAŃSKI**

PRUSZCZ GDAŃSKI 2024

Spis treści

Wstęp	5
Rozdział I	6
Prawne aspekty przemocy domowej	6
Rozdział II	7
Zjawisko przemocy domowej	7
1. Definicja przemocy domowej	7
2. Rodzaje przemocy domowej	10
3. Przyczyny występowania przemocy domowej	11
Rozdział III	12
1. Charakterystyka Pruszcza Gdańskiego	12
2. Instytucje wsparcia i służby pomocowe na terenie Pruszcza Gdańskiego	13
Rozdział IV	17
Analiza zjawiska przemocy domowej w Pruszczu Gdańskim	17
1. Działania podejmowane w ramach procedury „Niebieskie Karty”	17
2. Analiza badań ankietowych przeprowadzonych w okresie od grudnia 2023 r. do stycznia 2024 r.	19
Rozdział V	29
Cele Programu	29
Rozdział VI	32
Przewidywane efekty realizacji Programu	32
Rozdział VII	33
Realizatorzy Programu	33
Rozdział VIII	33
Monitoring i sprawozdawczość	33
Rozdział IX	33
Finansowanie Programu	33

Spis tabel

Tabela 1	Dane dotyczące stosunku liczby wszczętych procedur „Niebieskie Karty” do liczby rodzin, które skorzystały ze świadczeń pomocy społecznej.	14
Tabela 2	Liczba procedur wszczętych przez policję.	14
Tabela 3	Liczba procedur „Niebieskie Karty” prowadzonych w latach 2016 – 2023.	17
Tabela 4	Liczba procedur „Niebieskie Karty” wszczętych przez poszczególne podmioty.	17
Tabela 5	Dane dotyczące liczby osób, którym udzielono wsparcia w związku z wszczętymi procedurami „Niebieskie Karty” na podstawie sprawozdań z realizacji Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie w latach 2016 - 2023.	18
Tabela 6	Analiza odpowiedzi na pytanie „Czy postrzega Pan/Pani przemoc domową jako duży problem społeczny?”.	20
Tabela 7	Analiza odpowiedzi na pytanie „Czy według Pana/Pani oceny w rodzinach zamieszkujących na terenie gminy istnieje zjawisko przemocy domowej?”.	20
Tabela 8	Analiza odpowiedzi na pytanie „Kto według Pana/Pani najczęściej doświadcza przemocy domowej?”.	20
Tabela 9	Analiza odpowiedzi na pytanie „Kto według Pana/Pani najczęściej jest sprawcą przemocy domowej?”.	21
Tabela 10	Analiza odpowiedzi na pytanie „Które z poniższych zachowań uważa Pan/Pani za przemoc domową?”.	21
Tabela 11	Analiza odpowiedzi na pytanie „Jakie Pana/Pani zdaniem czynniki mogą mieć wpływ na stosowanie przemocy domowej?”.	22
Tabela 12	Analiza odpowiedzi na pytanie „Jak Pana/Pani zdaniem powinna zachować się osoba doznająca przemocy?”.	23
Tabela 13	Analiza odpowiedzi na pytanie „Które z tych stwierdzeń uważa Pan/Pani za prawdziwe?”.	23
Tabela 14	Analiza odpowiedzi na pytanie „Czy wg Pana/Pani rodzice mają prawo bić swoje dzieci, jeśli są niegrzeczne lub zrobiły coś złego?”.	24
Tabela 15	Analiza odpowiedzi na pytanie „Stosowanie kar cielesnych wobec dzieci”	24
Tabela 16	Analiza odpowiedzi na pytanie „Gdy jesteś świadkiem, że dziecko jest bite przez rodziców, co zrobisz?”.	25
Tabela 17	Analiza odpowiedzi na pytanie „Kiedy Pana/Pani zdaniem w rodzinie	25

powinny interweniować służby, osoby spoza rodziny czy też z otoczenia?”.

Tabela 18	Analiza odpowiedzi na pytanie „W jakich rodzinach Pana/Pani zdaniem występuje problem przemocy?”.	26
Tabela 19	Analiza odpowiedzi na pytanie „Czy w Pana/Pani otoczeniu występowała lub występuje przemoc (środowisko domowe, sąsiedzkie, wśród znajomych)? Jeżeli tak proszę wskazać, jakie to są /były formy przemocy”.	26
Tabela 20	Analiza odpowiedzi na pytanie „W której z niżej wymienionych instytucji/jednostce osoby doznające przemocy mogą uzyskać pomoc?”.	27
Tabela 21	Analiza odpowiedzi na pytanie „Co Pana/Pani zdaniem pomogłoby w zwiększeniu skuteczności pomocy osobom doznającym przemocy domowej?”.	28

WSTĘP

Przemoc domowa jest zjawiskiem negatywnym mającym ogromny wpływ na rozwój człowieka we wszystkich etapach jego życia. Odciska ona głębokie piętno na psychice osób, które jej doświadczają, co ma też negatywny wpływ na przywiązanie do rodziny oraz budowanie więzi uczuciowych i przyjacielskich.

Rodzina jest najważniejszym środowiskiem w życiu człowieka kształtującym osobowość, system wartości, styl życia. Rodzice czy opiekunowie są wzorem dla swoich dzieci, a istotną rolę odgrywają wzajemne relacje pomiędzy rodzicami oparte na miłości i zrozumieniu. W przypadku dezorganizacji rodzina nie jest w stanie zrealizować podstawowych zadań, role wewnątrzrodzinne ulegają zaburzeniu, łamane są reguły, a zachowania poszczególnych członków rodziny ulegają zachwianiu i są niezgodne z przyjętymi normami prawnymi i moralnymi, a także oczekiwaniami społecznymi.

Przemoc zagraża życiu i zdrowiu, powoduje niewyobrażalne szkody psychiczne u osób, które przez lata doświadczają znęcania, wykorzystywania czy też zaniedbania. Przemoc domowa to także poważny problem społeczny, niesie za sobą ryzyko dziedziczenia przez dzieci zachowań przemocowych i powielania ich w dorosłym życiu.

Głównym celem Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej oraz Ochrony Ofiar Przemocy Domowej na lata 2024 – 2030 dla miasta Pruszcz Gdański, zwanego dalej „Programem” jest kontynuacja realizacji zadań gminnych w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej – szczególnie poprzez promowanie oddziaływań profilaktycznych, wsparcie osób doświadczających przemocy, jak również podejmowanie działań wobec osób stosujących przemoc. Przemoc domowa stanowi poważny problemem społeczny, wobec którego oczekuje się tworzenia odpowiedniej sieci wsparcia realizowanej przez osoby profesjonalnie pomagające: pracowników socjalnych, pedagogów, psychologów, kuratorów, policjantów, lekarzy. Wyzwanie, jakie stanowi pomoc tak wyjątkowym grupom osób, jakimi są osoby doświadczające przemocy w rodzinie, wymaga szeroko zakrojonej współpracy międzyinstytucjonalnej. W tym celu powołany został Zespół Interdyscyplinarny w Pruszczu Gdańskim zrzeszający specjalistów działających w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej, którego jednym z głównych zadań jest realizowanie działań zawartych w Programie, a także integrowanie i koordynowanie działań podmiotów oraz specjalistów w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej.

W Programie na lata 2024 – 2030 zdefiniowano zjawisko przemocy domowej, określono założenia i sprecyzowano cele, zawarto adresatów i realizatorów Programu, przedstawiono spodziewane efekty jego realizacji i zasady finansowania monitoringu oraz sprawozdawczości.

ROZDZIAŁ I

PRAWNE ASPEKTY PRZEMOCY DOMOWEJ

Przemoc domowa od dawna w świetle legislatury całego świata uważana jest za przestępstwo i zgodnie z tym stosownie traktowana jest przez kodeks karny.

Jednocześnie, mimo oczywistych zapisów prawnych i świadomości konsekwencji stosowania przemocy domowej jest to jedno z najczęściej popełnianych przestępstw. Wynika to prawdopodobnie z faktu, że przez lata, a nawet wieki przemoc domowa mieszkła w wielu domach, była powszechnie stosowanym narzędziem wychowawczym czy regulującym relacje. Głębokie osadzenie w tradycji nadaje zjawisku przemocy domowej rangę „pół przestępstwa” i pozwala często traktować sytuacje przemocowe jako incydentalne, nieistotne i oczywiste. Naznaczone społeczną, cichą akceptacją nadal nie są zgłaszane oraz ignorowane ze strony otoczenia. Nawet wśród osób zajmujących się wsparciem bywa racjonalizowana, usprawiedliwiana i traktowana z wyrozumiałością.

Tymczasem polskie prawodawstwo jasno określa, czym jest przemoc domowa, jakie są jej konsekwencje prawne, jakie są przewidziane kary i wreszcie jakie instytucje pełnią określone role w przerwaniu tego procesu.

Poniżej wymienione zostały najbardziej istotne akty prawne regulujące legislacyjną stronę zjawiska „przemocy domowej”:

- Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r.;
- Rządowy Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej na lata 2024-2030;
- Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej;
- Ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej;
- Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi;
- Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego;
- Ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy;
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 września 2023 r. w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta”;
- Rozporządzenie Ministra Rodziny i Polityki Społecznej z dnia 20 czerwca 2023 r. w sprawie nadzoru i kontroli nad realizacją zadań z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej;

- Rozporządzenie Ministra Rodziny i Polityki Społecznej z dnia 22 czerwca 2023 r. w sprawie programów psychologiczno-terapeutycznych dla osób stosujących przemoc domową oraz wymagań kwalifikacyjnych wobec osób prowadzących te programy;
- Rozporządzenie Ministra Rodziny i Polityki Społecznej z dnia 20 czerwca 2023 r. w sprawie standardu podstawowych usług świadczonych przez specjalistyczne ośrodki wsparcia dla osób doznających przemocy domowej oraz wymagań kwalifikacyjnych wobec osób zatrudnionych w tych ośrodkach;
- Rozporządzenie Ministra Rodziny i Polityki Społecznej z dnia 21 czerwca 2023 r. w sprawie wzoru pouczenia rodziców, opiekunów prawnych lub faktycznych dziecka, któremu pracownik socjalny zapewnił ochronę w sytuacji zagrożenia życia lub zdrowia dziecka w związku z przemocą domową;
- Rozporządzenie Ministra Rodziny i Polityki Społecznej z dnia 20 czerwca 2023 r. w sprawie wzoru zaświadczenia o zgłoszeniu się do udziału w programach korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc domową lub w programach psychologiczno-terapeutycznych dla osób stosujących przemoc domową oraz wzoru zaświadczenia o ukończeniu tych programów, a także wzorów pouczeń w związku z uczestnictwem osób stosujących przemoc domową w tych programach;
- Rozporządzenie Ministra Rodziny i Polityki Społecznej z dnia 20 czerwca 2023 r. w sprawie Zespołu Monitorującego do spraw Przeciwdziałania Przemocy Domowej;
- Rozporządzenie Ministra Rodziny i Polityki Społecznej z dnia 20 czerwca 2023 r. w sprawie programów korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc.

Powyższe dokumenty regulują działania odpowiednich służb w obliczu przemocy domowej, ale też jasno wyznaczają zasadność powstania Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej oraz Ochrony Ofiar Przemocy Domowej. Wskazują również, jak, po co, kto i w jaki sposób winien nadzorować sytuacje przemocowe, a także ich konsekwencje fizyczne, społeczne i psychologiczne.

ROZDZIAŁ II

ZJAWISKO PRZEMOCY DOMOWEJ

1. Definicja przemocy domowej.

Przemoc może mieć charakter zarówno indywidualny, dotyczyć bardzo wąskiego grona osób, jak i grupowy i koncentrować się na działaniach wobec konkretnych, większych zbiorowości.

O ile złość, agresja mają podłoże ściśle afektywne, tak przemoc zakłada też komponent racjonalizowania zjawiska i myślenia o nim w kategorii procesu.

Definicja proponowana od 1996 roku przez WHO zakłada, że jest to „celowe użycie siły fizycznej lub władzy, sformułowane jako groźba lub rzeczywiście użyte, skierowane przeciwko samemu sobie, innej osobie, grupie lub społeczności, które prowadzi do wysokiego prawdopodobieństwa spowodowania obrażeń cielesnych, śmierci, szkód psychologicznych, wad rozwoju lub braku elementów niezbędnych do normalnego życia i zdrowia”. Propozycja ta ujmuje przemoc jako zjawisko z założenia negatywne na poziomie celu oraz potencjalnych konsekwencji. Mówi wprost, że nie ma konstruktywnych stron użycia przemocy i zawsze skutki jej działania niosą za sobą krzywdę fizyczną, psychologiczną i społeczną.

Przemoc jak każde zjawisko natury fizycznej i psychologicznej ma określone cechy i zazwyczaj występują one łącznie i tym samym wzmacniają siłę zjawiska.

Ustawa o przeciwdziałaniu przemocy domowej z dnia 29 lipca 2005 r. jasno precyzuje ważne terminy takie jak: przemoc domowa, osoba doznająca przemocy domowej (ODPD) czy osoba stosująca przemoc domową (OSPD). Ilekroć w ustawie pojawia się termin „przemoc domowa”- należy przez to rozumieć „jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie, wykorzystujące przewagę fizyczną, psychiczną lub ekonomiczną, naruszające prawa lub dobra osobiste osoby doznającej przemocy domowej, w szczególności:

narażające tę osobę na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia lub mienia, naruszające jej godność, nietykalność cielesną lub wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na jej zdrowiu fizycznym lub psychicznym, wywołujące u tej osoby cierpienie lub krzywdę, ograniczające lub pozbawiające tę osobę dostępu do środków finansowych lub możliwości podjęcia pracy lub uzyskania samodzielności finansowej, istotnie naruszające prywatność tej osoby lub wzbudzające u niej poczucie zagrożenia, poniżenia lub udręczenia, w tym podejmowane za pomocą środków komunikacji elektronicznej”.

Przytoczona wyżej definicja przemocy zawiera podstawowe kryteria, na podstawie których rozpoznaje się przemoc domową. O przemocy możemy mówić wtedy, gdy zostaną spełnione następujące warunki:

- **Intencjonalność** – działania osoby stosującej przemoc są celowe i zamierzone, nie dzieją się przypadkowo, co często stara się udowodnić. Osoba stosująca przemoc dąży do uzyskania kontroli, władzy, bezwzględnego posłuszeństwa, ma przekonanie, że lepiej wie co dla osoby, którą krzywdzi, jest dobre. Osoba stosująca przemoc ma przekonanie, że ma absolutną rację, również w zakresie podejmowania decyzji, a inni członkowie rodziny muszą się im podporządkować.

- **Dysproporcja sił** – w rodzinach, gdzie dochodzi do przemocy, zawsze istnieje nierównowaga sił tj. jedna osoba jest słabsza, druga silniejsza. Przewaga ta jest nie tylko fizyczna, ale także materialna, psychiczna, kulturowa, społeczna. W wyniku stosowania przemocy, ta dysproporcja jeszcze bardziej się pogłębia. Osoba doznająca przemocy czuje się coraz bardziej bezbronna, bezradna, a osoba stosująca przemoc ma coraz większe poczucie bezkarności.
- **Naruszenie godności i praw** – osoba stosująca przemoc poniża ofiarę, deprecjonuje ją i ośmiesza. Pozbawia godności, prawa do szacunku, godziwych warunków życia, tajemnicy korespondencji, ochrony zdrowia, kontaktów z rodziną. Często traktuje osobę doznającą przemocy jak przedmiot.
- **Powodowanie cierpienia i szkód** – osoby doznające przemocy traktowane są w sposób bezlitosny, niegodny, doznają szkód fizycznych i psychicznych, często po długotrwałej sytuacji traumatycznej nabierają przekonania, że zasługują na takie traktowanie.

Jeśli wszystkie wyżej wymienione warunki zostaną spełnione, można mówić, że ktoś stosuje przemoc wobec drugiej osoby: osoba stosująca przemoc działa z intencją wobec ofiary, która jest od niego słabsza, narusza jej prawa i dobra osobiste, powodując cierpienie i szkody.

Rozpatrując problem przemocy domowej należy posiadać umiejętność rozróżniania konfliktu od przemocy. Konflikt bowiem to przedłużająca się niezgoda między stronami, różnica między wartościami, postawami itp., której nie sposób usunąć, a obydwie strony mają takie same możliwości przedstawienia i obrony swoich racji. Natomiast przemoc to zamierzone działanie/intencja, użycie przewagi sił przeciw członkowi/om rodziny, naruszenie praw i dóbr tych osób, wywoływanie cierpienia i szkód. Doświadczenie przemocy uszkadza zdolności ofiary do samoobrony. Ważny jest również fakt, że przemoc to nie to samo co agresja. To, co odróżnia przemoc od agresji, to przewaga sił jednej ze stron. W przemocy jest ona zawsze po stronie sprawcy, w przypadku agresji – zrównoważona.

Ustawa też precyzuje, kto jest lub potencjalnie może być osobą doznającą przemocy domowej. Należy przez to rozumieć:

- małżonka, także w przypadku gdy małżeństwo ustało lub zostało unieważnione, oraz jego
- wstępnych, zstępnych, rodzeństwo i ich małżonków, wstępnych i zstępnych oraz ich małżonków,
- rodzeństwo oraz ich wstępnych, zstępnych i ich małżonków,
- osobę pozostającą w stosunku przysposobienia i jej małżonka oraz ich wstępnych, zstępnych, rodzeństwo i ich małżonków,

- osobę pozostającą obecnie lub w przeszłości we wspólnym pożyciu oraz jej wstępnych, zstępnych, rodzeństwo i ich małżonków,
- osobę wspólnie zamieszkującą i gospodarującą oraz jej wstępnych, zstępnych, rodzeństwo i ich małżonków,
- osobę pozostającą obecnie lub w przeszłości w trwałej relacji uczuciowej, lub małoletniego wobec których jest stosowana przemoc domowa.

Pierwotnie stosowano termin „sprawca”, który zaktualizowano i zamieniono na „osoba stosująca przemoc domową”. Należy przez to rozumieć pełnoletniego, który dopuszcza się przemoc domowej wobec osób, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy, natomiast świadek przemoc domowej

to osoba, która ma wiedzę na temat stosowania przemoc domowej lub widziała akt przemoc domowej. Warto też dodać, że przez osobę doznającą przemoc domowej należy także rozumieć małoletniego będącego świadkiem przemoc domowej wobec osób, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2.

Znowelizowana ustawa doprecyzowała zarówno termin, jak i zakres zjawiska przemoc domowej.

Wprowadzone zmiany, ale też terminologia wcześniejsza nie pozostawia wątpliwości i znacznie ogranicza margines swobody w zakresie interpretacji zjawiska. Przemoc domowa jest przede wszystkim przestępstwem, ściganym zarówno przez kodeks karny, jak i społeczne i normatywne oczekiwania oraz zasady życia wśród ludzi. Dobrze, że coraz częściej sytuacje związane z przemocą domową są sygnalizowane, potępiane, wplatane w publiczne dyskusje. Społeczeństwo należy uświadamiać, edukować, wskazywać problem i angażować w walkę z przemocowymi elementami życia rodziny.

2. Rodzaje przemoc domowej.

Przemoc domowa jest zjawiskiem, które dotyka ludzi niezależnie od miejsca zamieszkania i statusu społecznego. Istotne jest przez to dążenie do wypracowania uniwersalnego standardu wsparcia osób doświadczających przemoc, adekwatnego do warunków zmieniającej się rzeczywistości.

Wyróżnia się następujące formy przemoc domowej:

- **Przemoc fizyczna** – narusza nietykalność fizyczną, jest intencjonalnym zachowaniem powodującym uszkodzenie ciała lub niosącym takie ryzyko. Do przemoc fizycznej zalicza się wiele zachowań osoby, która ją stosuje m.in. szturchanie, popychanie, ciągnięcie

za włosy, uszy, kopanie, duszenie i bicie oraz zachowania powodujące ostre urazy fizyczne wymagające interwencji medycznej lub hospitalizacji.

- **Przemoc psychiczna (emocjonalna)** narusza godność osobistą, zawiera przymus i groźby. Ma na celu pozbawienie osoby doświadczającej przemocy zaufania do siebie i do swoich kompetencji w różnych obszarach jej życia. Zachowania osoby stosującej przemoc to m.in. wyzywanie, poniżanie, upokarzanie, zawstydzanie, krytykowanie poglądów, wyglądu, ograniczanie kontaktów z bliskimi, szantażowanie. Przemoc psychiczna jest najczęstszą formą przemocy i jest bardzo trudna do udowodnienia.
- **Przemoc seksualna** narusza intymność człowieka, polega na zmuszaniu osoby do aktywności seksualnej wbrew jej woli, kontynuowaniu aktywności seksualnej, gdy osoba nie jest w pełni świadoma, bez pytania jej o zgodę, lub gdy na skutek zaistniałych warunków obawia się odmówić.
- **Przemoc ekonomiczna** to naruszenie własności. Wiąże się z celowym niszczeniem czyjejś własności, pozbawianiem środków lub stwarzaniem warunków, w których nie są zaspokajane niezbędne dla przeżycia potrzeby.
- **Zaniedbanie** jest formą przemocy ekonomicznej, która polega na naruszeniu obowiązku do opieki ze strony osób bliskich i oznacza nieprzekazywanie środków na utrzymanie, pozbawianie jedzenia, ubrania, schronienia, brak pomocy w chorobie, uniemożliwienie dostępu do miejsc zaspokojenia podstawowych potrzeb.

Innymi formami przemocy są:

- **Stalking** – uporczywe i natrętne nękanie osoby, zazwyczaj przejawiające się w próbach nawiązania kontaktu pomimo wyraźnego sprzeciwu ze strony osoby kontaktowanej, bądź psychicznym dręczeniem ofiary w inny, często wyrafinowany sposób (np. dokonywanie zamówień na jej adres, inicjowanie spotkań z osobami trzecimi lub uciekanie się do groźb), wzbudzając u niej poczucie zagrożenia lub istotnie naruszając jej prywatność.
- **Cyberprzemoc** – jest to przemoc z użyciem technologii informacyjnych i komunikacyjnych (głównie Internet oraz telefony komórkowe), przejawia się m.in. nękaniem, straszeniem, szantażowaniem, publikowaniem lub rozsyłaniem ośmieszających, kompromitujących informacji, zdjęć, filmów itp.

3. Przyczyny występowania przemocy domowej.

Wiele czynników wpływa na pojawienie się przemocy domowej. Zaliczamy do nich m.in.:

- **Normy społeczne i kulturowe** – przemoc w rodzinie jest skutkiem wielowiekowego, społecznego przyzwolenia na krzywdzenie osób najbliższych, w szczególności kobiet i dzieci. W wielu środowiskach akceptuje się bicie, stosowanie kar cielesnych i panuje przekonanie o nadrzędnej roli mężczyzny. Wówczas przemoc staje się sposobem sprawowania kontroli nad pozostałymi członkami rodziny.
- **Dziedziczenie wzorca przemocy** – dzieci wychowujące się w rodzinach, w których krzywdzi się bliskich, przyswajają sobie zachowania dorosłych, których są świadkami lub ofiarami. Uczą się, że przemoc to najlepszy i najbardziej skuteczny sposób rozwiązywania konfliktów.
- **Uzależnienie i nadużywanie alkoholu** – większość sprawców przemocy domowej to osoby pozostające pod wpływem alkoholu lub narkotyków. Alkohol osłabia kontrolę własnych zachowań, zwiększa prawdopodobieństwo reagowania złością i gniewem na trudności i niepowodzenia życiowe, zaburza ocenę sytuacji i może powodować błędną interpretację zachowań innych osób.
- **Środowisko społeczne** – istotnym czynnikiem sprzyjającym występowaniu przemocy jest stres związany z sytuacją socjalno-ekonomiczną rodziny. Bezrobocie, problemy finansowe, mieszkaniowe czy zdrowotne, a także nawarstwianie się różnych problemów może wywołać frustrację.

ROZDZIAŁ III

1. Charakterystyka Pruszcza Gdańskiego.

Pruszcz Gdański jest gminą miejską, położoną w województwie pomorskim, w południowej części aglomeracji trójmiejskiej.

Miasto jest jedną z ośmiu jednostek samorządu terytorialnego wchodzących w skład powiatu gdańskiego. Jest także siedzibą władz powiatu gdańskiego.

Na terenie miasta istnieje dobrze rozwinięta sieć żłobków, przedszkoli, punktów przedszkolnych oraz szkół podstawowych i ponadpodstawowych. Działające organizacje pozarządowe, w spektrum swojego działania mają między innymi promowanie tradycji i kultury regionu, rozwój i integrację środowisk lokalnych, dbałość o bezpieczeństwo mieszkańców. Zadania opiekuńczo – wychowawcze, terapeutyczne i psychoedukacyjne w gminie realizuje także Świetlica Socjoterapeutyczna Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Pruszczu Gdańskim. Jest to placówka dla dzieci i młodzieży w wieku szkolnym, obejmująca swoją opieką dzieci pochodzące z rodzin niepełnych, dysfunkcyjnych, dotkniętych lub zagrożonych problemem alkoholowym, lub innymi uzależnieniami.

Według stanu na koniec 2023 roku w Pruszczu Gdańskim zameldowane były ogółem na pobyt stały i czasowy 29 598 osoby.

Miasto dynamicznie się rozwija, jest atrakcyjnym miejscem zarówno dla inwestorów, jak również dla osób chcących w nim zamieszkać (bliskość aglomeracji trójmiejskiej i dobrze rozbudowana infrastruktura drogowa), jest to też zauważalne w dynamice rozwoju budownictwa mieszkalnego.

2. Instytucje wsparcia i służby pomocowe na terenie Pruszcza Gdańskiego.

Przemoc domowa w „lokalnym wydaniu” ma relatywnie do wielkości miasta i liczby mieszkańców adekwatną ofertę w zakresie wsparcia instytucjonalnego. Jeśli potraktujemy zjawisko przemocy domowej całościowo, z dużym tłem jakie jej towarzyszy, to należy uwzględnić poszukiwania pomocy w miejscach pozornie niezwiązanych z problemem. Poniżej opisane zostały instytucje, placówki, punkty, których praca i zadania statutowe i inne, mocno towarzyszą działaniom zmierzającym do opanowania przemocy domowej.

Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Pruszczu Gdańskim.

Pomoc społeczna jest instytucją polityki społecznej państwa mającą na celu umożliwienie osobom i rodzinom przezwyciężenie trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać, wykorzystując własne uprawnienia, zasoby i możliwości. Pomoc społeczna wspiera osoby i rodziny w wysiłkach zmierzających do zaspokojenia niezbędnych potrzeb i umożliwia im życie w warunkach odpowiadających godności człowieka. Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Pruszczu Gdańskim poprzez realizację wyznaczonych zadań pełni funkcję koordynatora działań skierowanych do grupy osób potrzebujących różnego rodzaju wsparcia. Pomocy społecznej udziela się osobom i rodzinom między innymi z powodu: ubóstwa, bezrobocia, niepełnosprawności, długotrwałej lub ciężkiej choroby, przemocy domowej, bezradności w sprawach opiekuńczo – wychowawczych, uzależnień.

Jego zadaniem jest też koordynacja wszelkich działań w zakresie wsparcia osób uwikłanych w przemoc domową, a głównym narzędziem pracy pozostaje funkcjonowanie Zespołu Interdyscyplinarnego i grup diagnostyczno-pomocowych.

Zgodnie z art. 9 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy domowej (Dz. U. 2024 poz. 424) ośrodek pomocy społecznej zapewnia obsługę organizacyjno-techniczną i finansową Zespołu Interdyscyplinarnego.

Tabela 1. Dane dotyczące stosunku liczby wszczętych procedur „Niebieskie Karty” do liczby rodzin, które skorzystały ze świadczeń pomocy społecznej.

Rok	Liczba wszczętych procedur „Niebieskie Karty”	Liczba rodzin objętych procedurą „Niebieskie Karty”, które korzystały z pomocy społecznej	Procentowy wskaźnik rodzin korzystających z pomocy społecznej objętych procedurą „Niebieskie Karty”
2021	46	6	13,00 %
2022	39	6	15,00 %
2023	48	1	2,00 %

Źródło: dane Zespołu Interdyscyplinarnego w Pruszczu Gdańskim.

Komenda Powiatowa Policji w Pruszczu Gdańskim.

Według danych udostępnionych przez Komendę Powiatową Policji w Pruszczu Gdańskim, w latach 2019-2021 na terenie miasta stwierdzono ogółem: 1.731 przestępstw w 2019 r., 1.212 przestępstw w 2020 r. i 984 przestępstwa w 2021 r.

Funkcjonariusze Komendy Powiatowej Policji w Pruszczu Gdańskim przeprowadzali na terenie miasta interwencje domowe. W wyniku podejmowanych działań wszczynane były procedury „Niebieskie Karty”.

Tabela 2. Liczba procedur wszczętych przez policję.

Rok	Liczba wszczętych procedur „Niebieskie Karty” w danym roku	Liczba procedur wszczętych przez policję	Procentowy wskaźnik procedur „Niebieskie Karty” wszczynanych przez policję
2021	46	25	54,00%
2022	39	20	51,00%
2023	48	20	41,70%

Źródło: dane Zespołu Interdyscyplinarnego w Pruszczu Gdańskim.

Z powyższych danych wynika, że ilość wszczynanych procedur przez funkcjonariuszy policji utrzymuje się na stałym poziomie.

Od listopada 2022 r. obowiązuje przepis art. 15 aa w ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, który mówi, że policjant ma prawo wydać wobec osoby stosującej przemoc domową w rozumieniu przepisów ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej, stwarzającej zagrożenie dla życia lub zdrowia osoby doznającej tej przemocy, nakaz natychmiastowego opuszczenia wspólnie zajmowanego mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia i zakaz zbliżania się do wspólnie zajmowanego mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia, zwany dalej „nakazem

i zakazem”. Do końca 2023 roku powyższy przepis prawa nie został zastosowany na terenie miasta Pruszcza Gdańskiego.

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Pruszczu Gdańskim.

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Pruszczu Gdańskim zajmuje się między innymi pomocą osobom dotkniętym kryzysem. Oferowane jest poradnictwo specjalistyczne w szczególności prawne, psychologiczne i rodzinne świadczone osobom i rodzinom, które mają trudności lub wykazują potrzebę wsparcia w rozwiązywaniu swoich problemów związanych z przemocą domową.

W ramach poradnictwa specjalistycznego prowadzona jest interwencja kryzysowa, a jej celem jest spowodowanie odzyskania przez osobę w kryzysie, zdolności samodzielnego pokonania trudności.

Usługi na rzecz osób doznających przemocy domowej w zakresie interwencyjnym, bytowym i terapeutyczno-wspomagającym świadczy Specjalistyczny Ośrodek Wsparcia dla Osób Doznających Przemocy Domowej w Rusocinie.

W Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Pruszczu Gdańskim działa też Punkt Konsultacyjny przeznaczony dla:

- osób skazanych za czyny związane ze stosowaniem przemocy w rodzinie, odbywających karę pozbawienia wolności w zakładach karnych, wobec których sąd warunkowo zawiesił wykonanie kary, zobowiązując je do uczestnictwa w oddziaływaniach korekcyjno-edukacyjnych,
- osób stosujących przemoc w rodzinie, które ukończyły podstawowy cykl terapii leczenia uzależnienia od alkoholu lub narkotyków, lub innych środków odurzających, substancji psychotropowych albo środków zastępczych, dla których oddziaływania korekcyjno-edukacyjne mogą stanowić uzupełnienie podstawowej terapii,
- osób objętych procedurą „Niebieskie Karty”,
- osób, które w wyniku innych okoliczności zgłoszą się na konsultacje.

W roku 2021 do grupowych zajęć korekcyjno-edukacyjnych przystąpiło 9 osób stosujących przemoc w rodzinie, a ukończyło 8, w roku 2022 przystąpiło i zajęcia ukończyło 7 osób, natomiast w roku 2023 do zajęć przystąpiło i je ukończyło osób 8.

Z powyższych danych wynika, że jest to niewielki odsetek osób wskazanych jako stosujących przemoc, biorąc pod uwagę, że powyższe dane dotyczą całego powiatu.

W siedzibie Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Pruszczu Gdańskim działa też Punkt Konsultacyjny dla osób uzależnionych od alkoholu i innych substancji psychoaktywnych oraz ich rodzin.

Zespół Interdyscyplinarny w Pruszczu Gdańskim.

Gmina podejmuje działania na rzecz przeciwdziałania przemocy domowej w szczególności w ramach funkcjonowania Zespołu Interdyscyplinarnego:

Zespół Interdyscyplinarny w Pruszczu Gdańskim został powołany na podstawie:

- ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej art. 9a ust. 2, 3, 4 i 5,
- Uchwały Nr LVIII/577/2023 Rady Miasta Pruszcz Gdański z dnia 26 czerwca 2023 r. w sprawie określenia trybu i sposobu powoływania oraz odwoływania członków Zespołu Interdyscyplinarnego,
- Zarządzenia Nr 213/2023 Burmistrza Pruszczu Gdańskiego z dnia 30.08.2023 r. w sprawie powołania Zespołu Interdyscyplinarnego w Pruszczu Gdańskim.

W skład Zespołu Interdyscyplinarnego w Pruszczu Gdańskim wchodzi przedstawiciele:

- Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Pruszczu Gdańskim,
- Miejskiej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Pruszczu Gdańskim,
- Komendy Powiatowej Policji w Pruszczu Gdańskim,
- Prokuratury Rejonowej w Pruszczu Gdańskim,
- Zespołu Szkół Ogrodniczych i Ogólnokształcących w Pruszczu Gdańskim,
- Zespołu Szkół Ogólnokształcących nr 1 w Pruszczu Gdańskim,
- Katolickich Szkół Niepublicznych w Pruszczu Gdańskim,
- Szkoły Podstawowej nr 3 w Pruszczu Gdańskim,
- Szkoły Podstawowej nr 2 w Pruszczu Gdańskim,
- Szkoły Podstawowej nr 4 w Pruszczu Gdańskim,
- Publicznego Przedszkola nr 3 w Pruszczu Gdańskim,
- Przedszkola Publicznego im. Janusza Korczaka w Pruszczu Gdańskim,
- Miejskiego Żłobka nr 1 „Króla Maciusia” w Pruszczu Gdańskim,
- Niepublicznego Przedszkola „Nad Rzeczką” w Pruszczu Gdańskim,
- Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w Pruszczu Gdańskim,
- Sądu Rejonowego w Gdańsku.

ROZDZIAŁ IV

ANALIZA ZJAWISKA PRZEMOCY DOMOWEJ W PRUSZCZU GDAŃSKIM

1. Działania podejmowane w ramach procedury „Niebieskie Karty”.

Właściwe zdiagnozowanie zjawiska przemocy domowej jest bardzo trudne. Jest ona problemem złożonym, o którym trudno się rozmawia, a który jeszcze trudniej zbadać. Istniejące statystyki pozwalają oszacować jedynie jego przybliżone rozmiary. Analiza zjawiska przemocy domowej w mieście Pruszcz Gdański została opracowana między innymi na podstawie danych Zespołu Interdyscyplinarnego w Pruszczu Gdańskim zebranych w okresie od roku 2016 do 2023.

Tabela 3. Liczba procedur „Niebieskie Karty” prowadzonych w latach 2016 – 2023.

	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Liczba wszczynanych procedur „Niebieskie Karty” w danym roku	44	39	45	47	26	46	39	48
Liczba prowadzonych procedur „Niebieskie Karty” w danym roku	59	63	73	76	62	72	57	68

Źródło: dane Zespołu Interdyscyplinarnego w Pruszczu Gdańskim.

Tabela 4. Liczba procedur „Niebieskie Karty” wszczętych przez poszczególne podmioty.

Podmiot wypełniający formularz „Niebieska Karta część A”	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Pomoc społeczna	16	18	19	19	16	17	11	18
Policja	24	12	21	25	15	25	20	20
Oświata	3	5	3	3	4	4	8	8
Służba zdrowia	1	4	2	0	1	0	0	1
Miejska Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych	0	0	0	0	0	0	0	0
Organizacje pozarządowe	-	-	-	-	-	-	-	0
Żandarmeria Wojskowa	-	-	-	-	-	-	-	1

Źródło: dane Zespołu Interdyscyplinarnego w Pruszczu Gdańskim.

Powyższe dane wskazują, że liczba wszczynanych procedur „Niebieskie Karty” w poszczególnych latach jest zbliżona. Najmniej procedur zostało wszczętych w roku 2020 tj. 36, a najwięcej w roku 2023 tj. 48. Największą liczbę procedur wszczyna pomoc społeczna i policja, dużo mniej procedur jest wszczynanych przez oświatę oraz służbę zdrowia. W latach 2016-2023 członkowie Miejskiej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych dla Miasta Pruszcz Gdański nie wszczęli żadnej procedury. Nowelizacja ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej w roku 2023 rozszerzyła listę podmiotów, które mogą wszczynać procedurę „Niebieskie Karty” o organizacje pozarządowe oraz żandarmerię wojskową, która wszczęła jedną procedurę.

Tabela 5. Dane dotyczące liczby osób, którym udzielono wsparcia w związku z wszczętymi procedurami „Niebieskie Karty” na podstawie sprawozdań z realizacji Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie w latach 2016 - 2023.

		2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Liczba osób objętych pomocą Zespołu Interdyscyplinarnego oraz grup roboczych w związku z prowadzoną procedurą „Niebieskie Karty”	ogółem	200	236	277	269	205	253	179	222
	kobiety	71	67	83	84	63	66	54	73
	mężczyźni	60	68	83	82	56	81	54	65
	dzieci	69	101	111	103	86	106	71	84
Liczba osób dotkniętych przemocą domową	ogółem	127	160	169	160	134	162	114	124
	kobiety	54	57	55	57	45	51	41	37
	mężczyźni	4	2	4	0	3	5	2	3
	dzieci	69	101	111	103	86	106	71	84

Źródło: dane Zespołu Interdyscyplinarnego w Pruszczu Gdańskim.

Powyższe dane wskazują, że w latach 2016 – 2021 i w roku 2023 pomocą Zespołu Interdyscyplinarnego, a także powołanych grup roboczych objętych było ponad 200 osób. Wyjątkiem jest rok 2022, gdzie liczba ta wyniosła 179 osób. Najwięcej osób objętych było wsparciem w roku 2018 tj. 277 osób. Szczególną uwagę zwraca liczba dzieci w rodzinach, gdzie występowała przemoc. Dziecko, które jest świadkiem przemocy w swojej rodzinie, przeżywa ambiwalentne uczucia wobec obojga rodziców. W stosunku do osoby krzywdzonej czuje najczęściej współczucie i bezradność, natomiast wobec sprawcy - złość i gniew. W sprawozdaniach z realizacji Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie dzieci wychowujące

się w rodzinach, w których występuje przemoc, są traktowane jak osoby, które bezpośrednio doświadczają przemocy w rodzinie. W roku 2018 pomocą Zespołu Interdyscyplinarnego i grup roboczych objętych było 111 dzieci. Najmniej dzieci objętych wsparciem z uwagi na występowanie przemocy w rodzinie było w 2016 roku – 69. Powyższe dane wskazują, że dzieci stanowią przynajmniej 40% osób objętych wsparciem z tytułu występującej w rodzinach przemocy, co jednocześnie stanowi 40% liczby osób dotkniętych przemocą w rodzinie. Osoby doświadczające przemocy to zazwyczaj kobiety. Liczba mężczyzn zgłaszających doznawanie przemocy w rodzinie jest marginalna i są to zazwyczaj osoby starsze lub niepełnosprawne.

2. Analiza badań ankietowych przeprowadzonych w okresie od grudnia 2023 r. do stycznia 2024 r.

W dniach od 15.12.2023 r. do 31.01.2024 r. odbyły się badania ankietowe wśród mieszkańców miasta Pruszcz Gdański mające na celu wskazanie poziomu wiedzy badanych mieszkańców na temat zjawiska przemocy domowej, instytucji wsparcia, reakcji na przemoc i satysfakcji z podejmowanych przez miasto działań w tym zakresie. Badanie przeprowadzone zostało w wersji tradycyjnej, papierowej i miało charakter dobrowolny. Informacja dotycząca badania była rozpowszechniana przez członków Zespołu Interdyscyplinarnego w Pruszczu Gdańskim. Udział w badaniu wzięły 164 osoby:

Rozkład w zakresie płci badanych prezentował się następująco:

- 129 kobiet co stanowi 78,70% badanych,
- 35 mężczyzn co stanowi 21,30% badanych.

W badaniu mogły wziąć udział osoby w wieku powyżej 18 roku życia, górna granica wiekowa nie była uwzględniona. Rozkład w zakresie wieku ankietowanych prezentuje się następująco:

- osoby w wieku 18-25 lat – 18 osób – 11,00%,
- osoby w wieku 26-40 – 61 osób – 37,00%,
- osoby w wieku 41-60 lat – 83 osoby – 51,00%,
- osoby pow. 61 roku życia – 2 osoby – 1,20%.

Większość badanych to osoby w przedziale wiekowym: 40-60 lat i jest to niemal 51% badanych.

Rozkład wykształcenia osób badanych prezentuje się następująco:

- wykształcenie podstawowe – 2 osoby – 1,20%,
- wykształcenie zawodowe – 17 osób – 10,30%,
- wykształcenie średnie – 56 osób – 34,00%,
- wykształcenie wyższe – 89 osób – 54,00%.

Wśród osób badanych największą grupę stanowiły osoby z wykształceniem wyższym i stanowiły 54,00% ankietowanych. Najmniej liczebną grupą były osoby z wykształceniem podstawowym i stanowiły jedynie 1,20% ankietowanych.

Analiza wyników ankiety:

Tabela 6. Analiza odpowiedzi na pytanie „Czy postrzega Pan/Pani przemoc domową jako duży problem społeczny?”

tak	104 osoby	62,00%
raczej tak	49 osób	29,00%
raczej nie	8 osób	4,80%
nie	8 osób	4,80%
trudno powiedzieć	4 osoby	2,40%

Tabela 7. Analiza odpowiedzi na pytanie „Czy według Pana/Pani oceny w rodzinach zamieszkujących na terenie gminy istnieje zjawisko przemocy domowej?”

słyszałem o takich przypadkach	78 osób	47,00%
nie znam takich przypadków	43 osoby	26,00%
znam takie przypadki	33 osoby	20,00%
nie słyszałem o takich przypadkach	10 osób	6,00%

Dwa pierwsze pytania odnoszą się do informacji, jak ankietowani postrzegają przemoc domową jako problem społeczny ogólnie oraz w mieście Pruszcz Gdański.

91% ankietowanych wskazuje, że jest to duży problem społeczny. Natomiast w odniesieniu do miejsca zamieszkania 20% ankietowanych zna rodziny, gdzie problem przemocy domowej wystąpił, a 47% słyszało o takich przypadkach co łącznie pokazuje, że 67% ankietowanych spotkało się ze zjawiskiem przemocy, nie jest ono obce dla mieszkańców Pruszcza Gdańskiego.

Tabela 8. Analiza odpowiedzi na pytanie „Kto według Pana/Pani najczęściej doświadcza przemocy domowej?”

kobiety	133 osoby	81,00%
---------	-----------	--------

dzieci	131 osób	79,00%
osoby starsze	49 osób	29,00%
osoby niepełnosprawne	35 osób	21,00%
mężczyźni	18 osób	10,00%
nie mam zdania	7 osób	4,00%

Ankietowani wskazują, że osobami najczęściej doświadczającymi przemocy domowej są kobiety (81%) i dzieci (79%). Poniżej 30% ankietowanych wskazało, że problem ten dotyczy osób starszych lub niepełnosprawnych. Powyższe dane znajdują potwierdzenie w prowadzonych procedurach „Niebieskie Karty”.

Tabela 9. Analiza odpowiedzi na pytanie „Kto według Pana/Pani najczęściej jest sprawcą przemocy domowej?”

mąż/partner	143 osoby	89,00%
ojciec	108 osób	65,00%
matka	54 osoby	32,00%
żona/partnerka	38 osób	23,00%
dorosłe dziecko	32 osoby	19,00%
nastolatek	31 osób	18,00%
inny członek rodziny	19 osób	11,00%

W przypadku określenia kto jest sprawcą przemocy domowej aż 89% ankietowanych wskazuje, że jest to mąż lub partner, a 65% jako sprawcę przemocy wskazuje ojca. Oznacza to, że ankietowani wskazują, że przemoc domową stosują w dużej mierze mężczyźni. Ma to też odzwierciedlenie we wszczynanych procedurach „Niebieskie Karty”. Ankietowani wskazali też, że kobiety najczęściej są osobami stosującymi przemoc wobec swoich dzieci – uważa tak 32% ankietowanych.

Tabela 10. Analiza odpowiedzi na pytanie „Które z poniższych zachowań uważa Pan/Pani za przemoc domową?”

Bicie, w tym kopanie	156 osób	95,00%
wyzwiska i groźby	136 osób	82,00%

poniżanie	135 osób	82,00%
szarpanie	132 osoby	80,00%
zmuszanie małżonka do obcowania płciowego	126 osób	76,00%
ograniczanie snu/pożywienia	118 osób	71,00%
naruszanie godności osobistej, w tym poprzez umieszczanie na portalach społecznościowych obraźliwych komentarzy	114 osób	69,00%
niszczenie/odbieranie mienia	102 osoby	62,00%
klapsy	99 osób	60,00%
ograniczanie kontaktów	81 osób	49,00%
kontrolowanie	78 osób	47,00%
podważanie kompetencji rodzicielskich	71 osób	43,00%

Prawie wszyscy ankietowani – 95,00% uznali bicie, w tym kopanie za przemoc domową, ponad 80,00% uznało, że jest nią również poniżanie, wyzwiska i groźby oraz szarpanie. Aż 76% ankietowanych wskazuje na zmuszanie małżonka do obcowania płciowego, co pokazuje odejście od myślenia stereotypowego, że gwałt w małżeństwie nie istnieje.

Wysoko też oceniono, że przemocą domową są klapsy, wskazało tak 60% ankietowanych co pokazuje na zwiększenie świadomości, że stosowanie kar fizycznych wobec dzieci jest nieprawidłowe i nie powinno być metodą wychowawczą.

Tabela 11. Analiza odpowiedzi na pytanie „Jakie Pana/Pani zdaniem czynniki mogą mieć wpływ na stosowanie przemocy domowej?”

uzależnienia	138 osób	84,00%
poczucie bezkarności	112 osób	68,00%
cechy charakteru	105 osób	64,00%
wzorce z domu rodzinnego	104 osoby	63,00%
stres, odreagowanie niepowodzeń	103 osoby	62,00%
choroby psychiczne	103 osoby	62,00%
brak umiejętności wychowawczych	95 osób	57,00%
przyzwolenie otoczenia	78 osób	47,00%
niski status społeczny i materialny	55 osób	33,00%
przyzwolenie ofiary	52 osoby	31,00%
poziom wykształcenia	28 osób	17,00%

nieposłuszeństwo dzieci	17 osób	10,00%
-------------------------	---------	--------

Jako czynnik, który wpływa na stosowanie przemocy domowej aż 84% ankietowanych wskazuje uzależnienia, co ma odzwierciedlenie w realizowanych procedurach „Niebieskie Karty”. Alkohol i inne używki osłabiają kontrolę własnych zachowań, zwiększają prawdopodobieństwo reagowania złością i gniewem na trudności i niepowodzenia życiowe, zaburzają ocenę sytuacji. Aż 68% ankietowanych wskazuje też jako taki czynnik poczucie bezkarności osoby stosującej przemoc. Ponad 60% ankietowanych uważa, że takie czynniki jak: cechy charakteru (64%), wzorce z domu rodzinnego (63%), choroby psychiczne i stres, odreagowanie niepowodzeń (62%) mają wpływ na stosowanie przemocy.

Tylko 17% ankietowanych wskazuje, że takim czynnikiem jest poziom wykształcenia osób stosujących przemoc, a 10% wskazało na nieposłuszeństwo dzieci.

Tabela 12. Analiza odpowiedzi na pytanie „Jak Pana/Pani zdaniem powinna zachować się osoba doznająca przemocy?”

zgłosić przemoc odpowiednim służbom	144 osoby	87,00%
szukać pomocy poza rodziną	123 osoby	75,00%
szukać pomocy w rodzinie	116 osób	70,00%
szukać pomocy terapeutycznej	103 osoby	62,00%
bronić się	86 osób	52,00%
próbować wyjaśnić nieporozumienie	52 osoby	31,00%
atakować sprawcę	5 osób	3,00%
próbować usprawiedliwić sprawcę	1 osoba	0,60%
nie powinna podejmować żadnych działań	0 osób	0,00%

Wszystkie osoby ankietowane uznają, że osoba doświadczająca przemocy powinna podejmować działania w związku z doznawaną przemocą. Aż 87% ankietowanych uważa, że problem przemocy osoba jej doświadczająca powinna zgłosić służbom, a także szukać pomocy w rodzinie lub poza nią.

Tabela 13. Analiza odpowiedzi na pytanie „Które z tych stwierdzeń uważa Pan/Pani za prawdziwe?”

żadne z twierdzeń nie jest prawdziwe	133 osoby	81,00%
mężczyzna jest zbyt silny aby być ofiarą przemocy	17 osób	10,00%

klaps to nie bicie, a metoda wychowawcza	14 osób	8,00%
wyzwiska to norma, a nie przemoc	7 osób	4,00%
to był jednorazowy incydent, który się nie powtórzy	5 osób	3,00%
przemoc dotyczy rodzin z marginesu społecznego	4 osoby	2,00%
gwałt w małżeństwie nie istnieje	3 osoby	1,80%
dla dobra dzieci powinno się znosić wszystko ze strony współmałżonka	2 osoby	1,20%
przemoc to sprawa danej rodziny, nie należy się do tego wtrącać	2 osoby	1,20%
kobieta bez mężczyzny jest nic nie warta	1 osoba	0,60%

Aż 81% ankietowanych w przypadku stwierdzeń stereotypowych uznało, że twierdzenia te nie są prawdziwe, co wskazuje na zwiększoną świadomość, że przemoc jest problemem, o którym powinno się mówić i uświadamiać społeczeństwo, że przynosi ogromne szkody nie tylko w rodzinach, ale również dla całego społeczeństwa. Ważne jest, aby wyzwać się z myślenia stereotypowego, które często zostało nam narzucone przez wcześniejsze pokolenia. Ponadto w przypadku problemu przemocy twierdzenia stereotypowe utwierdzają osoby stosujące przemoc o ich bezkarności, a wręcz są one przyzwoleniem na krzywdzenie najbliższych.

Tabela 14. Analiza odpowiedzi na pytanie „Czy wg Pana/Pani rodzice mają prawo bić swoje dzieci, jeśli są niegrzeczne lub zrobiły coś złego?”

nie	134 osoby	81,00%
nie mam zdania	21 osób	12,00%
tak	9 osób	5,00%

Tabela 15. Analiza odpowiedzi na pytanie „Stosowanie kar cielesnych wobec dzieci:”

jest absolutnie niedopuszczalne	132 osoby	80,00%
nie mam zdania	17 osób	10,00%
jest dopuszczalne gdy zasłużą	15 osób	9,00%
rodzice ze swoimi dziećmi mogą robić co chcą	1 osoba	0,60%

Pytanie 9 i 10 dotyczyło stosunku do stosowania kar cielesnych wobec dzieci. Aż 81% ankietowanych uznaje, że rodzice nie mają prawa bić swoich dzieci, gdy są niegrzeczne, a 80% ankietowanych wskazuje, że stosowanie kar cielesnych jest absolutnie niedopuszczalne.

Tabela 16. Analiza odpowiedzi na pytanie „Gdy jesteś świadkiem, że dziecko jest bite przez rodziców, co zrobisz?”

nie byłem świadkiem takiego zdarzenia	67 osób	40,80%
zgłoszę to odpowiednim służbom	60 osób	36,00%
zwrócę uwagę rodzicom, że ich postępowanie jest naganne	56 osób	34,00%
nic nie zrobię to sprawa rodziców	8 osób	4,80%

W pytaniu dotyczącym reakcji osób w przypadku gdy będą świadkami bicia dziecka przez rodzica, 36% ankietowanych zgłosi to odpowiednim służbom, a 34% ankietowanych zwróci uwagę rodzicom, że ich postępowanie jest naganne. 4,80% ankietowanych uznało, że nic nie zrobi, ponieważ jest to sprawa rodziców.

Tabela 17. Analiza odpowiedzi na pytanie „Kiedy Pana/Pani zdaniem w rodzinie powinny interweniować służby, osoby spoza rodziny czy też z otoczenia?”

dziecko jest wykorzystywane seksualnie	154 osoby	93,90%
dziecko w domu jest bite pasem lub innym przedmiotem	146 osób	89,00%
dziecko jest głodne	137 osób	83,00%
dziecko zostało uderzone przez rodzica w twarz	99 osób	60,00%
rodzic wulgarnie odzywa się do dziecka	93 osoby	56,70%
dziecko notorycznie sprawuje opiekę nad młodszym rodzeństwem	83 osoby	50,00%
rodzic wulgarnie odzywa się przy dziecku	55 osób	33,00%
dziecko bardzo dużo czasu spędza poza domem	48 osób	29,00%
rodzic krzyczy na dziecko	35 osób	21,00%

Ankietowani wskazują, że służby powinny reagować w sytuacjach bardzo skrajnych: gdy dziecko jest wykorzystywane seksualnie (93,9%), gdy dziecko jest bite pasem lub innym przedmiotem (89%), dziecko jest głodne (83%). Pozostałe wyniki wskazują jednak, że ankietowani uznają potrzebę reagowania służb w każdym przypadku, gdy w rodzinie występują niepokojące zachowania wobec dzieci.

Tabela 18. Analiza odpowiedzi na pytanie „W jakich rodzinach Pana/Pani zdaniem występuje problem przemocy?”

we wszystkich wymienionych	119 osób	72,00%
rodzinach z problemem alkoholowym	35 osób	21,00%
rodzinach niepełnych	15 osób	9,00%
rodzinach ubogich	13 osób	7,90%
nie mam zdania	9 osób	5,00%
rodzinach pełnych	5 osób	3,00%
rodzinach dobrze sytuowanych	4 osoby	2,00%

Ankietowani uznają, że problem przemocy nie dotyczy jedynie rodzin o niskim statusie materialnym czy też rodzin patologicznych. Jest to problem, który może wystąpić również w rodzinach wysoko funkcjonujących – uważa tak 72% ankietowanych.

Tabela 19. Analiza odpowiedzi na pytanie „Czy w Pana/Pani otoczeniu występowała lub występuje przemoc (środowisko domowe, sąsiedzkie, wśród znajomych)? Jeżeli tak proszę wskazać, jakie to są /były formy przemocy.”

ankietowany nie był świadkiem takich zachowań	88 osób	53,00%
przemoc psychiczna	50 osób	30,00%
złe postawy rodzicielskie	37 osób	22,00%
przemoc fizyczna	32 osoby	19,00%
zaniedbywanie potrzeb dzieci	28 osób	17,00%
podważanie wobec dzieci kompetencji wychowawczych oraz ról rodzicielskich, wklęcie dzieci w sprawy dorosłych	27 osób	16,00%
stosowanie kar cielesnych wobec dzieci	26 osób	15,80%
przemoc ekonomiczna	25 osób	15,00%
oskarżanie, umieszczanie na portalach społecznościowych niepoehlebnych informacji, opinii	12 osób	7,00%

przemoc seksualna	8 osób	4,80%
-------------------	--------	-------

Przemoc jest zjawiskiem wszechobecnym. Często jesteśmy świadkami takich zachowań w sklepie, w najbliższym sąsiedztwie, a nawet w rodzinach naszych znajomych. Ważne jest, czy to dostrzegamy czy też uważamy za normę. 53% ankietowanych odpowiedziało, że nie było świadkiem zachowań przemocowych. 30% ankietowanych wskazuje, że było świadkiem stosowania przemocy psychicznej, 22% złych postaw rodzicielskich, 19% przemocy fizycznej, 17% zaniedbywania potrzeb dzieci, 15,8% stosowania kar cielesnych.

Tabela 20. Analiza odpowiedzi na pytanie „W której z niżej wymienionych instytucji/jednostce osoby doznające przemocy mogą uzyskać pomoc?”

policja	88 osób	53,00%
ośrodek pomocy społecznej	65 osób	39,00%
telefon zaufania	64 osoby	39,00%
powiatowe centrum pomocy rodzinie	60 osób	36,00%
we wszystkich wymienionych	59 osób	35,90%
szkoła/przedszkole	51 osób	31,00%
komisja rozwiązywania problemów alkoholowych	24 osoby	14,00%
sąd	16 osób	9,70%
prokuratura	13 osób	7,90%
kościół, związek wyznaniowy	13 osób	7,90%
ośrodek zdrowia	7 osób	4,00%
ankietowany nie ma zdania	7 osób	4,00%

Świadomość osób ankietowanych co do instytucji udzielającej pomocy osobom doświadczającym przemocy domowej jest na średnim poziomie. Zaskakujące jest to, że tylko 53% ankietowanych wskazało policję jako takie miejsce i tylko 39% wskazało ośrodek pomocy społecznej. Policja i pomoc społeczna są bowiem głównymi instytucjami, na które nałożono zadania przeciwdziałania przemocy domowej. Bardzo nisko oceniono też możliwość pomocy ze strony sądu (niecałe 10%) oraz prokuratury (niecałe 8%). Tylko 35,9% ankietowanych wskazało, że we wszystkich wymienionych instytucjach, o różnym profilu działania osoba doświadczająca przemocy domowej może uzyskać wsparcie i pomoc.

Tabela 21. Analiza odpowiedzi na pytanie „Co Pana/Pani zdaniem pomogłoby w zwiększeniu skuteczności pomocy osobom doznającym przemocy domowej?”.

zwiększenie dostępności bezpłatnego poradnictwa prawnego, psychologicznego, socjalnego	129 osób	78,00%
rozpowszechnianie informacji o dostępnych formach pomocy i miejscach, gdzie można zgłosić się z tym problemem (ulotki, plakaty, informatory itp.)	123 osoby	75,00%
podnoszenie świadomości społecznej na temat zjawiska przemocy domowej, jego form, przyczyn i skutków	106 osób	64,00%
skuteczniejsze izolowanie osób stosujących przemoc domową	95 osób	57,00%
większy dostęp do programów zwiększających kompetencje wychowawcze rodziców	85 osób	51,80%
większy dostęp do programów kierowanych do osób stosujących przemoc domową	67 osób	40,80%
ankietowany nie ma zdania	20 osób	12,00%

Pytanie to miało wskazać, jaka jest wiedza ankietowanych na temat potrzeby wspierania osób stosujących przemoc. 78% ankietowanych wskazuje, że konieczne jest zwiększenie dostępności do bezpłatnego poradnictwa prawnego, psychologicznego i socjalnego, 75% ankietowanych widzi konieczność rozpowszechniania informacji o dostępnych formach pomocy i miejscach, gdzie można zgłosić się z tym problemem, 64% wskazuje na działania profilaktyczne w kierunku podnoszenia świadomości społecznej na temat zjawiska przemocy domowej, jego form, przyczyn i skutków. Za skuteczniejszym izolowaniem osób stosujących przemoc opowiedziało się jedynie 57% badanych. Ponad połowa badanych uważa też, że powinien być większy dostęp do programów zwiększających kompetencje wychowawcze rodziców.

Wnioski końcowe:

1. Badanie wykazało, że nadal istnieje potrzeba zwiększenia działań profilaktycznych, edukacyjnych i wychowawczych w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej we wszystkich grupach wiekowych.

2. Konieczne jest rozpowszechnianie informacji, czym jest przemoc oraz jakie instytucje są powołane do niesienia wszelkiego rodzaju pomocy i wsparcia osobom i rodzinom uwikłanym w problem przemocy.
3. Niezbędne jest zwiększenie dostępu do bezpłatnego poradnictwa prawnego i psychologicznego.
4. Nadal należy podejmować działania profilaktyczne w kierunku podnoszenia świadomości społecznej na temat zjawiska przemocy domowej, jego form, przyczyn i skutków.
5. Należy zwiększyć dostęp do programów podnoszących kompetencje wychowawcze rodziców.

ROZDZIAŁ V

CELE PROGRAMU

Cele główne Programu:

1. Zwiększenie skuteczności działań profilaktycznych, edukacyjnych i wychowawczych w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej.
2. Zwiększenie pomocy osobom doświadczającym przemocy domowej oraz skuteczności działań edukacyjnych, interwencyjnych i korekcyjnych wobec osób stosujących przemoc domową.

Cele nadrzędne zostaną osiągnięte przez realizację celów szczegółowych. Natomiast określone w Programie zadania będą realizowane przez instytucje wskazane jako realizatorzy Programu.

Ad 1

Cel główny: Zwiększenie skuteczności działań profilaktycznych, edukacyjnych i wychowawczych w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej.

Cel szczegółowy:

Zwiększenie poziomu wrażliwości społecznej na zjawisko przemocy domowej poprzez:

- podejmowanie działań profilaktycznych, w tym działań psychoedukacyjnych skierowanych do dzieci, młodzieży i dorosłych, prowadzenie zajęć i spotkań uświadamiających zagrożenia płynące z występowania przemocy domowej oraz propagujących zachowania sprzyjające pozytywnym postawom w rodzinie,
- opracowanie, pozyskiwanie i dystrybucja materiałów informacyjnych dotyczących problemów przemocy domowej oraz upowszechnianie wiedzy wśród mieszkańców na temat podmiotów świadczących pomoc osobom uwikłanym w problem przemocy domowej.

Realizatorzy: Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Pruszczu Gdańskim, Zespół Interdyscyplinarny w Pruszczu Gdańskim, placówki oświatowe i przedszkola na terenie miasta, kuratorzy sądowi.

Wskaźniki:

- liczba odbytych spotkań i zajęć, innych działań profilaktycznych,
- liczba opracowanych i rozdysponowanych materiałów, broszur i ulotek.

Ad 2

Cel główny: Zwiększenie pomocy osobom doświadczającym przemocy domowej oraz skuteczności działań edukacyjnych, interwencyjnych i korekcyjnych wobec osób stosujących przemoc domową.

Cele szczegółowe:

1. Zwiększenie dostępności i skuteczności ochrony oraz wsparcia osób doznających przemocy domowej poprzez:

- udzielanie profesjonalnej pomocy i wsparcia osobom doznającym przemocy domowej,
- zapewnienie bezpiecznego schronienia osobom pokrzywdzonym z powodu przemocy domowej,
- organizowanie grup samopomocowych i innych projektów wspierających osoby doświadczające przemocy domowej,
- monitorowanie sytuacji osób doznających przemocy domowej, a także zagrożonych wystąpieniem przemocy,
- realizację procedury „Niebieskie Karty” przez uprawnione podmioty.

2. Zwiększenie oddziaływania na osoby stosujące przemoc domową poprzez:

- kierowanie osób stosujących przemoc domową do udziału w programach korekcyjno-edukacyjnych lub programach psychologiczno-terapeutycznych oraz organizowanie innych działań dla osób stosujących przemoc,
- izolowanie osób stosujących przemoc domową,
- realizację procedury „Niebieskie Karty” przez uprawnione podmioty.

3. Podnoszenie jakości i dostępności świadczonych usług przez rozwijanie i doskonalenie kompetencji przedstawicieli instytucji i podmiotów realizujących zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej:

- kontynuowanie pracy Zespołu Interdyscyplinarnego w Pruszczu Gdańskim w ramach interdyscyplinarnej współpracy instytucji i służb działających w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej,

- tworzenie i funkcjonowanie grup diagnostyczno-pomocowych,
- realizacja procedury „Niebieskie Karty” przez wszystkie podmioty do tego uprawnione,
- podnoszenie kwalifikacji zawodowych pracowników służb i instytucji wchodzących w skład Zespołu Interdyscyplinarnego w Pruszczu Gdańskim oraz członków grup diagnostyczno-pomocowych.

Realizatorzy: Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Pruszczu Gdańskim, Komenda Powiatowa Policji w Pruszczu Gdańskim, Prokuratura Rejonowa w Pruszczu Gdańskim, Miejska Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Pruszczu Gdańskim, kuratorzy sądowi, Zespół Interdyscyplinarny w Pruszczu Gdańskim, placówki oświatowe i przedszkola na terenie miasta.

Wskaźniki:

- liczba osób doświadczających przemocy domowej, którym udzielono wsparcia w różnej formie,
- liczba osób, które skorzystały ze schronienia z powodu doznawanej przemocy,
- liczba osób uczestniczących w grupach samopomocowych lub innych projektach,
- liczba osób monitorowanych po zakończeniu procedury „Niebieskie Karty”,
- liczba osób skierowanych do programów korekcyjno-edukacyjnych lub programów psychologiczno-terapeutycznych,
- liczba zastosowanych przez policję nakazów natychmiastowego opuszczenia wspólnie zajmowanego mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia oraz zakazów zbliżania się do wspólnie zajmowanego mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia,
- liczba zastosowanych przez policję zakazów zbliżania się do osoby doznającej przemocy domowej na wyrażoną w metrach odległość,
- liczba zastosowanych przez Policję zakazów kontaktowania się z osobą doznającą przemocy domowej,
- liczba osób zatrzymanych z powodu zgłaszanej przemocy domowej,
- liczba spotkań Zespołu Interdyscyplinarnego,
- liczba utworzonych grup diagnostyczno-pomocowych i liczba posiedzeń tych grup,
- liczba wszczętych w danym roku procedur „Niebieskie Karty”, tj. lista sporządzonych formularzy „Niebieska Karta – A” przez przedstawicieli poszczególnych podmiotów wszczynających procedurę,
- liczba kontynuowanych w danym roku procedur „Niebieskie Karty” wszczętych w latach poprzedzających rok sprawozdawczy,

- liczba wypełnionych formularzy „Niebieska Karta – A” dokumentujących kolejne zdarzenie stosowania przemocy domowej w sprawach toczących się procedur „Niebieskie Karty”,
- liczba osób doznających przemocy domowej objętych w danym roku działaniami w ramach procedury „Niebieskie Karty”,
- liczba wypełnionych formularzy „Niebieska Karta – C”,
- liczba wypełnionych formularzy „Niebieska Karta – D”,
- liczba zakończonych procedur „Niebieskie Karty” z powodu ustania przemocy domowej oraz uzasadnionego przypuszczenia, że zaprzestano dalszego stosowania przemocy domowej,
- liczba zakończonych procedur „Niebieskie Karty” z powodu rozstrzygnięcia o braku zasadności podejmowania działań,
- liczba przeszkolonych osób wchodzących w skład Zespołu Interdyscyplinarnego oraz grup diagnostyczno-pomocowych.

Wszystkie założone cele są spójne z Rządowym Programem Przeciwdziałania Przemocy Domowej na lata 2024-2030, ze Strategią Rozwiązywania Problemów Społecznych Miasta Pruszcza Gdański na lata 2023-2030 oraz Programem Wspierania Rodziny na lata 2023-2025.

Okres realizacji Programu lata 2024 – 2030.

ROZDZIAŁ VI

PRZEWIDYWANE EFEKTY REALIZACJI PROGRAMU

Realizacja Programu przyczyni się do:

- zmniejszenia skali zjawiska przemocy domowej, powstrzymania osób stosujących przemoc przed dalszym jej stosowaniem,
- zwiększenia dostępności i skuteczności pomocy osobom doświadczającym przemocy domowej,
- pogłębienia wiedzy społeczeństwa na temat przemocy domowej i sposobów radzenia sobie z problemem oraz zmiana postaw społeczeństwa wobec tego zjawiska,
- wzrostu kompetencji osób zaangażowanych w pomaganie osobom i rodzinom doświadczającym przemocy domowej.

ROZDZIAŁ VII

REALIZATORZY PROGRAMU

Zadania wynikające z Programu będą realizowane przez podmioty i specjalistów, w których kompetencjach leży podejmowanie działań z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej:

- Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Pruszczu Gdańskim,
- Komendę Powiatową Policji w Pruszczu Gdańskim,
- Miejską Komisję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Pruszczu Gdańskim,
- Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Pruszczu Gdańskim,
- szkoły i przedszkola na terenie miasta Pruszcza Gdańskiego (pedagodzy i psychologzy szkolni, nauczyciele),
- służbę zdrowia,
- kuratorów sądowych,
- Prokuraturę Rejonową w Pruszczu Gdańskim.

ROZDZIAŁ VIII

MONITORING I SPRAWOZDAWCZOŚĆ

Monitoring Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej na lata 2024-2030 będzie opierał się przede wszystkim na gromadzeniu i analizowaniu informacji. Będzie prowadzony na podstawie oceny poziomu realizacji poszczególnych zadań programu w celu stwierdzenia czy osiąga on założone cele. Niezbędne dane będą uzyskiwane od podmiotów zaangażowanych w realizację jego założeń i gromadzone przez Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Pruszczu Gdańskim.

Sprawozdawczość natomiast odbywać się będzie na podstawie rocznych sprawozdań resortowych w systemie CAS.

ROZDZIAŁ IX

FINANSOWANIE PROGRAMU

Program będzie finansowany ze środków budżetu miasta Pruszcz Gdański.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej zadania w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej są realizowane przez organy administracji rządowej i jednostki samorządu terytorialnego na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej. W związku z powyższym do zadań własnych gminy w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej należy tworzenie gminnego systemu przeciwdziałania tej przemocy, w tym opracowanie i realizacja gminnego programu przeciwdziałania przemocy domowej oraz ochrony ofiar przemocy domowej.

Nowelizacja z roku 2023 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej powoduje konieczność dostosowania Programu do nowych przepisów prawa oraz nazewnictwa. W związku z tym wnoszę pod obrady sesji Rady Miasta projekt uchwały w przedmiotowej sprawie.